

4. At for Sognekommunernes Vedkommende den hidtil værende Ordning bibeholdes, hvorefter Forholdet mellem Ejendoms-skatte og personlige Skatte ikke kan forrykkes til Ugunst for Ejendomsskatterne, medmindre $\frac{3}{4}$ af Amdtsraadets Medlemmer giver sit Samtykke dertil.
5. At der i enhver fast Ejendom med Beboelsesbygninger gives et af Kommunalbestyrelsen nærmere fastsat ensartet Fradrag i Ejendomsskylden, som for fire Aar ad Gangen kan sættes til et Beløb af imellem 3 000 og 6 000 Kr.
6. Mindretallet vil søge tilrettelagt en Skatteordning, hvorved der ikke foregaar væsentlige Forskydninger i Landkom-munerne fra de bymæssig bebyggede Dele til Landbrugs- ejendomme eller omvendt i Henhold til den for Tiden gæl-dende Skatteordning.
7. Mindretallet er villigt til at overveje Former for en rationel Paaligning af Grundstigningsskyld, hvor Stats- eller kom-munale Foranstaltninger har frembragt en særlig stor Værdistigning.

Til Opnaelse af disse Kravs Fyldestgørelse har det i Mindre-tallets foreløbige Ændringsforslag været nødvendigt paa gen-nemgribende Maade at omforme det af Ministeren forelagte Lovforslag.

Det *konservative Mindretal* „kan vel anerkende, at der for Udvalget er forelagt fyldige Oplysninger til Bedømmelse af det Omraade, der her skal lovgives paa, men da der dog endnu for Mindretallet mangler enkelte Oplysninger, og da Sagen alligevel skal forelægges Folketinget i næste Rigsdagssamling, har Mindretallet ikke ønsket at stille endelige Ændringsforslag. I Overensstemmelse med den Stilling, det konservative Folke-parti indtog ved Behandlingen af Statsgrundskylden i 1922, har Mindretallet stillet en Række foreløbige Ændringsforslag, som sigtede til at gøre Ejendomsskylden til den eneste faste Ejendomsskat. Ved at indføre en Bestemmelse om, at det skattefrie Fradrag kunde gøres bevægeligt indenfor faste Rammer — dog ensartet indenfor hver Kommune —, kan man efter Mindretallets Opfattelse naa til Princippet: lige Skat paa lige Jord.

Paa Mindretallets Foranledning er der fremskaffet Oplys-ninger om, hvad en ny Matrikulering og ny Bonitering vilde koste, og sely om Udgifterne hertil og den Tid, det vilde tage at gennemføre denne (ca. 10 Mill. Kr. og ca. 7 Aar), ikke kunde virke afskrækkende, saafremt man derigennem kunde naa til et virkelig retfærdigt Grundlag for Beskatningen, er man dog vejet tilbage for at fremsætte Forslag herom, dels fordi et saadant Grundlag neppe kunde holde udover ca. 25 Aar, dels fordi dette Grundlag kun var brugeligt for den rene Land-brugsejendom, og dels endelig fordi der vilde opstaa meget